

[Indenrigsministeren.]

interesser, specielt Sygehusforeningen, som netop har den opgave. Det var så meget mere naturligt, som det ærede medlem er medlem af dens bestyrelse. Det er altså ikke så mærkeligt, at jeg henviser dertil. Hvis det ærede medlem havde rejst den diskussion i Sygehusforeningens bestyrelse, som han har fundet sig foranlediget til at rejse her, så havde det været meget bedre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Thisted Knudsen): Må jeg sige til den højtærede indenrigsminister om organisationerne, at selv om Sygehusforeningen er en udmærket forening, er det ikke en organisation, der tager sig af den skattemæssige side af problemerne, og det ved indenrigsministeren særdeles vel; det er sygehusene som sådanne, foreningen tager sig af, og det giver en helt anden farve.

Hvad spørgsmålet om dækning angår, har jeg på mit partis vegne erklæret mig villig til at forhandle herom. Jeg ved ikke, om den højtærede ministers parti benyttede den anden fremgangsmåde, da de i sin tid ikke havde regeringsmagten. Jeg mindes, at de dengang stillede mange forslag, og at de ikke fulgte dem op med forslag om dækning. Når man erklærer sig så positivt, som vi har gjort, tror jeg, det er tilstrækkeligt.

Må jeg dernæst sige til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, at spørgsmålet er, hvem der skal betale, og ikke, om udgiften er med i pristallet eller ej. Hvis det ærede medlem skal på sygehus, må han selv være med til at betale. Det er ikke ret meget, det ærede medlem betaler i den henseende nu.

Til det ærede medlem hr. Skytte vil jeg sige, at hvis jeg har forsømt noget, skal det nok blive indhentet. En realitetsdrøftelse anså jeg ikke for at være særlig værdifuld, så længe man ikke i skatteudvalget var enig om hovedprincipperne for omlægningen af den amtskommunale beskatning. Jeg ventede på dette; det kom ikke. Det ærede medlem ønskede, at forslaget skulle have været realitetsbehandlet; jeg lover det ærede medlem, at det skal det blive nu. Jeg glæder mig til samarbejdet.

Oluf Pedersen: Den ærede ordfører for forslagsstillerne siger, at det er ikke ret meget, jeg betaler nu til sygehusudgifter.

Det kender det ærede medlem ikke noget som helst til. Jeg er ejer af en landejendom, jeg må betale som andre landmænd.

Endvidere vil jeg sige til det ærede medlem, at jeg mener ikke, spørgsmålet er, hvem der skal betale, men hvem der kommer til at betale. Hvis man gennemfører en ordning, der medfører, at denne udgift bliver afholdt over personbeskatningen, bliver det dyrere for landbruget, end det er nu, og særlig for de unge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Johs. E. Larsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af første behandling af forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 1329, 1374 og 1420).

Forhandlingen genoptoges.

Th. Mikkelsen: Jeg vil gerne under denne debat rejse det spørgsmål, om man ikke fra dansk side burde tage initiativ til snarlige fællesnordiske drøftelser om et fælles grundlag for en bedre sikring af energiforsyningerne til de nordiske landes erhvervsliv. Jeg tillægger et sådant fællesnordisk samvirke meget stor betydning med henblik på de bestræbelser, der for tiden udfoldes for at få etableret et fællesnordisk marked. Jeg vil derfor mene, at vi fra dansk side ville have den allerstørste interesse i at optage forhandlinger om muligheden for gennemførelse af fællesnordiske investeringer til udbygning af de bestående norske og svenske vandkraftværker og til anlæg af nye store vandkraftværker. Et sådant